

Mińsk, miasto gubernjalne. Obfitość rzek i jezior w gubernji mińskiej, szczególnie w mozyrskim, pińskim i rzeczyckim powiatach, daje możność ludności uprawiać przemysł rybacki na szeroka skalę. Rybołówstwo w niektórych miejscowościach gubernji stanowi główne zajęcie mieszkańców. Z pośród miejscowości takich przedewszystkiem zasługuje na uwagę jezioro Kniaź albo Żyd w pow. mozyrskim, wsie Pechowicze i Lachowicze oraz wszystkie zaludnione punkty wzdłuż Prypeci.

Mińsk, zwany także Mińskiem Litewskim, położony jest po obu brzegach Świsłoczy, przy ujściu do niej rzeczek: Krupki i Stepni, a dawniej Niemihi, której koryto już wyschło, w odległości 182 w. od Wilna, dawniej przy krzyżowych gościńcach pocztowych: wileńsko-bobrujskim i borysowsko-nowogródzkim, obecnie przy liniach kolejowych: Moskiewsko-brzeskiej i Libawo-Romeńskiej.

Założenie Mińska ginie w pomroce wieków i o początku jego nie nie wiemy. Po raz pierwszy kroniki wspominają o tem mieście pod r. 1067 z okazji walnej bitwy, stoczonej tu między ksią-

żętami Izisławem i Wszesławem, synami Włodzimierza. W ciągu wieków XI i XII Mińsk przechodził wciąż z rąk do rąk walczących z sobą Rurykowiczów, w XIII zaś wieku cała ziemia krzywiczian zostaje wcielona do państwa litewskiego. W XIV wieku za Witenesa i Gedymina władza w. ks. litewskich coraz silniej się utrzymywała na przestrzeni dzielnic, podległych niegdyś berłu potomków Włodzimierza i Rogniedy. Mińsk wówczas i później odegrywał rolę podrzędną. Dopiero w r. 1441 Kazimierz Jagiellończyk po objęciu rządów, jako w. książę, przywilejem, wydanym w Brześciu Litewskim, zaliczył Mińsk do cenniejszych grodów litewskich. Odtąd Mińsk wzrasta stale w dobrobyt i znaczenie, pomimo licznych klęsk, jakie go nieraz nawiedzały. Po przyłączeniu do Rosji Mińsk stał się miastem gubernjalnem. W r. 1907 Mińsk liczył 105,203 mieszkańców: w tem katolików 14.958, prawosławnych 33.238, żydów 54.554, protestantów 836, mahometan 1420 i staroobrzędowców 97.

Kościół katedralno-parafjalny pod wezwaniem Narodzenia N. M. P. wzniesiony został przez jezuitów w r. 1710, a po pożarze w r. 1710, a po pożarze w r. 1796 odbudowany przez biskupa Dederkę.

Kościół parafjalny pod wezwaniem św. Trójcy na Złotej Górze. Wyznawcy kościoła prawosławnego posiadają 4 cerkwie, około 10 kaplic, dwa klasztory: żeński i męski, seminarjum duchowne i dwie duchowne szkoły męską i żeńską. Luteranie posiadają swoją świątynię przy ulicy Za-

charzewskiej, wzniesioną z muru w połowie ubiegłego stulecia. Mahometanie posiadają drewniany meczet przy ulicy Tatarskiej Izraelici posiadają synagogę przy ul. Zamkowej i kilkadziesiąt domów modlitwy.

Niezależnie od powyższych w końcu r. 1908 już doprowadzono pod dach wspaniałą ~~gotycki~~ gotycki kościół murowany, wznoszony kosztem p. Edwarda Woyniłłowicza, prezesa Miń. Tow. Rolniczego i członka Rady Państwa z wyboru od gub. mińskiej.